



Ahir vingué la mare molt contenta després de treballar. Com que feia dies que la seva actitud era diferent, li vaig preguntar:

- Mare, quina alegria tens...
- Estic molt contenta fill!, és que ja tinc els bitllets per poder anar de viatge.
- I on anirem de viatge?
- A veure els nostres familiars, que viuen a l'Argentina.
- Que bé... sempre he volgut conèixer l'oncle Vicent, la tia Anna i el meu cosí Miquel, que ha de ser tan gran com jo!

Aquell dia vas ser molt bonic i emocionant. Quan el pare va tornar de treballar, la mare li va donar la notícia i es va emocionar. Vam sopar molt a gust i mentre parlàvem dels nostres familiars i com estarien, fins i tot no vam engegar la televisió. Després de tres mesos llargs i amb totes les ganes del món, vam pujar a l'avió. Aquest era molt gran i tenia tres fileres de seients. Eren de dos colors, blau i blanc, que segons va dir la mare eren com els colors de la companyia de vol. Les finestres eren molt menudes i tenien una pantalla per pujar o baixar al gust de cadascú. Jo vaig dir als pares que volia el seient de la finestra. Per dalt dels nostres caps, a la part dreta i esquerra hi havia uns llocs per col·locar l'equipatge de mà, el que no pesa molt i és lleuger. Nosaltres portàvem en una motxilla, mocadors, els passaports, la cartera, diners, la consola de mà, etc... En la filera de seients central no hi havia cap cosa dalt dels caps dels passatgers. A més a més, hi havia una pantalla petita per filera de color negre i on ens posarien una o diverses pel·lícules al llarg del viatge. De sobte, quan estava mirant tot l'interior, d'una manera sorpresa aparegueren les hostesses, que vestien totes amb uniforme i eren molt simpàtiques. Per fi, havia arribat el moment. Tots estàvem una mica nerviosos i en especial jo, ja que mai havia pujat en un avió. La mare i el pare em van tranquil·litzar. Eren les nou de la nit quan començaren els motors de l'avió a fer un soroll molt fort i,... cap amunt! La mare es va relaxar una mica, el pare mirava per la finestreta l'enlairament de l'aparell i jo estava emocionat per conèixer els meus familiars.